

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

50 Hæc me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum
viuificauit me.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

in sancto meo, si Dauid mentiar, vt iure
hoc loco subiungat.

50 Hæc me consolata est in humilitate
mea: quia eloquium tuum vi-
uificauit me.

Miseria
hominis
quanta.

6. 7.

Psal. 93.

Iob 2.

HAEC, id est, hoc. Carent enim neutro
Hebræi. Hoc ergo, vel hæc res, nimi-
rum promissio tua consolata est me in hu-
militate mea, id est, in afflictione, & humili-
atione. Quid ni cõsoletur suo verbo nos,
cum solus & verè amare nouerit, & mederi
possit? Quanta autem hominis humiliatio,
& quam multiplex quis explicet, quis vel
longissimè disputans exequatur: Humiliatio
corpus, quia onerosum est, & animam
grauat, ac deprimit: locus quia exilium:
tentatio, quia inquietat, & vrget: hostis,
quia insidiatur: infirmitas, quia labitur:
persecutores, quia infestant: vt tota ipsa vi-
ta hominis, quæ à Iob militia, vel tentatio
nominatur, non minus verè humiliatio
dici possit: ac meritò confiteatur quis.
Nisi quia Dominus adiuuit me, paulò mi-
nus habitasset in inferno anima mea.
Quippe adeò humiliatus est homo ob na-
turæ debilitatem, aduersitates, & contem-
ptum, in quem incidit; vt etiamsi aliqua
in hac vita blandiantur temporalia, om-
nia humilitas sint. Nam ipsemet, vt flos
egre-

egreditur, & conteritur, & fugit velut vmbra; imò, vt qui dam Græcorum Poetarum sapienter addidit, vmbra somnium est. Quo quid humilius, quid abiectius?

Pindar.

Pyt. Od 8.

Psal. 38.

Sed luculenter id explicat psalmus, cum ait hominem in imagine, id est, in apparentia potius, & vmbra, quam in veritate rei solidæ pertransire: & proximè cuncta breuiter complexus. Vniuersa vanitas

Psal. 38.

omnis homo viuens. Quasi omnis homo vniuersa vanitas: in quo quicquid est vanitatis, & miseræ collectum sit. Et additur in Hebræo, Sela. Quæ vox, missis multis, quæ de illa disputantur, præsertim à D. Hieronymo ad Marcellam, duo notat.

Primum, si interpretemur, semper, vt Aquila, idem est, ac si dicamus, verum, stabile, fixum, quod dictum est: alterum, reuoluendam esse attentionem; & id, quod dictum est diligentius reuoluendum. Ergo nobis, cum dicimus hominem esse vniuersam vanitatem, profundius meditando est. Hanc verò hominis infirmitatem

Sela iā

psalmis

quid.

Res humana quā

serbis, & exemplis Scriptura docet. Nunc videmus naues humanæ negotiationis, & vilissimarum rerum ministras per contemptum, vt interpretari licet, vasa papyri appellans, fortè, vt memores ludicrarum, quas papyraceas per ludum pueri solent fingere, intelligeremus, quæ voluntur in viris negotia, magis nomine à actorum ludis distare, quam re. Nunc muni-

Isa. 18.

*Nau. 3.**Iob 14.**Psal. 72.**Soph. 1.**Exod. 8.**10.**Dan. 4.*

Maxima
hominū
miseria
peccata.

Pf. 12.

munitiones firmissimas grossis frumt
comparans, qui statim vix excussa abore
in os comedentis decidunt. Nūc flori de-
cidenti: nunc somnio magnates, ac Prin-
cipes assimilans: nunc habitatores pilæ
totius orbis homines appellans: quasi vni-
uersa hæc terrarū moles pila lusoria videat-
tur. Exemplis autem, cum Reges poten-
tissimos Aegypti Muscis, & Ranis ebul-
lientibus Dominus compefcuit. Nunc lo-
custa, & brucho, & Cyniphe populos hu-
milians. Nunc Nabuchodonosor poten-
tissimum quōdam Regem in bestiam agri
redigens, & rore cæli conspersum cum te-
ris, & bestiis in campis atterens. O Regem
inclytum, qui vincus ferro, & ære in her-
bis tandem cum feris pabulum habuit, &
per septem annos scœnum, vt bos, com-
dit. Sed super omnia peccata, & infirmi-
tates humanæ, & tentationes, atque quo-
tidiana de via æterna periclitatio homi-
nem humiliat. Quanta humilitas cœcitas
mentis: tarditas ad bonum, pronitas ad ma-
lum? & cetera huiusmodi, quæ facilius mi-
serabili experientia discimus, quam nar-
rando enumeramus. In hac ergo omni-
moda humilitate, quæ consolatio esse
possit, nisi promissio Domini, & auxiliū
eius, qui suscitatur de puluere egenum, & de
stercore erigit pauperem? Ab hac itaque
quasi morte (quid enim nisi responsum
mortis inter hæc constituti habere possu-
mus?)

mus?)
lius viu
solation
mus.

si Super
qu
ui.

A Geb
abstr
tum, &
quæ tua
sola exe
exempla
nulla ve
declinar
tumuis a
tanda ab

Mem
cul
sum

A Bini
perde
los depo
custodien
ere eis,
tia tua o
consolati
& prote

mus?) eloquium Dei, & promissio illius viuificat: vt per patientiam, & consolationem Scripturarum spem habeamus. *Rom. 15.*

si Superbi iniquè agebant vsquequaque: à lege autem tua non declinaui.

Agebant iniquè, vel vt me sic à lege tua abstraherent, vel certè, vt conturbatum, & anxiu non sinerent meditari, quæ tua sunt. Alios ipsa peccantium vel sola exempla peruertunt, sed nulla exempla pellicere, nullæ deterrere minæ, nullæ vexationes compellere potuere, vt declinarem à lege tua: nec mente quantumuis anxia, & perturbata ab ea meditando abstrahi me sum passus. *Confantia infignis.*

Memor fui iudiciorum tuorum à seculo Domine, & consolatus sum.

A B initio nascentis mundi superbos disperdens mente cordis sui, de sede illos deponens, & exaltans humiles, tuos custodiens, non permittens homines nocere eis, & corripiens pro eis Reges, iudicia tua ostendisti: quorum memor merito consolatus sum. Nam lucem vultus tui, & protectionem in tuos non possum sine san- *Exempla diuinetela. Luc. 1. Ps. 104.*